

ГЛАВА 10.

1. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, който не вѣзува прѣзь врата-та въ кошарѣ-тѣ на овцы-тѣ, но прѣлазя отъ другадѣ, той е крадецъ и разбойникъ.

2. А който вѣзува прѣзь врата-та, пастырь е на овцы-тѣ.

3. Нему вратарь-тъ отвара, и овцы-тѣ слушатъ гласъ-тъ му, и свои-тѣ овцы по име зове, и ги извожда.

4. И кога искара овцы-тѣ си вѣнъ, ходи прѣдъ тѣхъ; и овцы-тѣ идѣтъ слѣдъ него, защото знаѣтъ гласъ-тъ му.

5. А слѣдъ чужденецъ-тъ не щѣтъ оти, но ще побѣгнѣтъ отъ него; защото гласъ-тъ на чужденцы-тѣ не знаѣтъ.

6. Тѣзи притчѣ имъ рече Исусъ: но тѣ не разумѣхъ що бѣ това което имъ говораше.

7. Тогазъ пакъ имъ рече Исусъ: Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, че азъ съмъ врата-та на овцы-тѣ.

8. Всичкы, които сѣ дошли прѣди мене, крадци сѣ и разбойници; но овцы-тѣ ги не послушахъ.

9. Азъ съмъ врата-та; прѣзь мене ако вѣзе нѣкой, спасенъ ще бѣде, и ще вѣзе и ще излѣзе, и пашѣ ще намѣри.

10. Крадецъ-тъ не иде, освѣнъ да открадне, да заколе и да погуби; азъ дойдохъ за да иматъ животъ, и да го иматъ прѣвизобилно.

11. Азъ съмъ добрый-тъ пастырь; добрый-тъ пастырь душѣ-тѣ си полага за овцы-тѣ.

12. А наемникъ-тъ който не е овчарь, на когото овцы-тѣ не сѣ неговы, види вълкъ-тъ че иде, и оставя овцы-тѣ и бѣга; и вълкъ-тъ разграбя овцы-тѣ и распрѣснува ги.

13. А наемникъ-тъ бѣга, защото е наемникъ, и не го е грыжа за овцы-тѣ.

14. Азъ съмъ добрый-тъ пастырь, и познавамъ мои-тѣ, и мои-тѣ мене познавать.

15. Както мя познава Отецъ, и азъ познавамъ Отца; и душѣ-тѣ си полагамъ зарадъ овцы-тѣ.